

KROMPIRJEVA

NA POLJU STA POSADILA IN POSEJALA

 ... NAJDEBELEJŠI JE IZBRALA ZA

SVOJ DOMEK. TAKO JE STANOVALA V .

 STA PRIŠLA Z . »KAJ PA JE TO?!« JE

POKUKALA IZ . »NEHAJTA!« NISTA JE SLIŠALA. POBRALA

STA VES . STA ODPELJALA IN GA

SPRAVILA V KLET. SE JE SKRIVALA V SVOJEM .

OD STRAHU JE ZAPRLA OČI. PRILEZLA JE IZ . »JUUI!

KAKŠNA GORA! KROMPIRJEVA GORA!« JE ZACVILILA .

TREPLJALA SE JE PO . TAKRAT PA ... ČOMP! VELIK

 SE JE POGNAL ZA NJO. ŽE JE SKORAJ DRŽAL NJEN

. O, POBEGNILA MU JE! SKRILA SE JE V .

KJER JE HRANILA STARE . BILO JE TOPLO IN

MEHKO. »KAR TUKAJ BOM OSTALA,« JE SKLENILA

KROMPIRJEVA . »TUKAJ BOM VARNA PRED .

KADAR BOM LAČNA, BOM ZLEZLA VEN IN GLODALA .«